

Notat til brug under eventuel drøftelse med retsudvalget af udvalgets skrivelse af 27. februar 1976 (F. 30 - bil. 20).

1. Retsudvalgets skrivelse af 27. februar 1976 (F. 30, bilag 20) er sålydende:

»Efter modtagelsen af ministeriets besvarelser af de stillede spørgsmål tilkendegav et af udvalgets medlemmer følgende:

I anledning af, at det i bilag 18 konstateres, at udvalgets spørgsmål »herefter kan betragtes som besvaret«, skal det for god ordens skyld nævnes,

- at spm. 4, 5 og 6 i bilag 1 ikke ses besvaret og stadig ønskes besvaret,
- at spm. 14, 15, 17, 18, 19 og 20 i bilag 9 ikke ses besvaret, idet svarene i bilag 14 væsentligst henviser til den senere fremkomne betænkning (nr. 759), som ikke eksplicit besvarer de her nævnte konkrete spørgsmål,
- at der stadig ønskes en kommentar til bilag 5, for så vidt som denne fremstilling ikke allerede er kommenteret i betænkning nr. 759 (bilag 18), d. v. s. især vedrørende *relationerne mellem grundloven, straffeloven, politilove og politivedtægter*, og hvilke grænser de hver især sætter for ændringer af de øvrige.«

2. Spørgsmål 4 har følgende ordlyd:

»Vil en eventuel vedtagelse af forslaget med de tilhørende bemærkninger, herunder sætningen: »Selvfølgelig bør enhver have uhindret adgang til sit hjem, skole, kirke, *arbejdsplads* eller andet område, hvortil han i øvrigt er adgangsberettiget«, betyde, at arbejdere har en selvfølgelig og uhindret adgang til deres arbejdsplads også under lock-out?«

Til spørgsmålet bemærkes:

En arbejdstager kan i almindelighed ikke få dom for, at arbejdsgiveren skal give ham adgang til at udføre arbejde på arbejdsstedet. Et krav herom vil heller ikke kunne gennemtvinges ved en umiddelbar fogedforretning. En arbejdstager vil derfor næppe i forhold til sin arbejdsplads kunne betragtes som »adgangsberettiget«, således at arbejdsgiveren ville ifalde strafansvar efter bestemmelsen, såfremt han hindrede en arbejdstager i at få adgang til arbejdspladsen. For så vidt angår lovligt varslede lock-outer, følger dette yderligere af, at lovligt

varslede arbejdsstandsninger antages at bringe ansættelsesforholdet til ophør.

Spørgsmålet må derfor besvares benægtende.

3. Spørgsmål 5 har følgende ordlyd:

»Kan justitsministeren oplyse hvilke eller blot give eksempler på aktioner i forbindelse med arbejdskampe inden for de seneste år, som efter gældende lov har været lovlige, og som efter lovforslaget ville blive gjort ulovlige?«

Til spørgsmålet bemærkes:

En besvarelse af spørgsmålet ville forudsætte detaljerede oplysninger om de afspærringsaktioner, der måtte være forekommet i de seneste år. Bortset fra aktionen over for Bækkelund Papirværk i september 1975 og aktionen over for firmaet »Info«, Frederiksberg, i oktober 1975 er justitsministeriet ikke i besiddelse af sådanne oplysninger. Det kan i øvrigt bemærkes, at fysiske afspærringer ved ting eller opstilling af personer efter det af straffelovrådet anførte, jfr. betænkning nr. 759/1976, er omfattet af politivedtægtens § 3 og således allerede er strafbare efter gældende ret.

4. Spørgsmål 6 har følgende ordlyd:

»Kan justitsministeren redegøre for, hvad der efter forslaget reelt bliver tilbage af blokademuligheder over for virksomheder, som udelukkende betjener sig af uorganiseret og underbetalt arbejdskraft, og som alene har forretningsforbindelse med andre virksomheder, der har indrettet sig på samme måde?«

Til spørgsmålet bemærkes:

Det tilkommer næppe justitsministeriet at redegøre for, hvilke aktionsmuligheder som kan anvendes over for de i spørgsmålet nævnte virksomheder. En besvarelse af spørgsmålet ville i øvrigt forudsætte, at der indhentes en redegørelse fra arbejdsministeriet.

5. Spørgsmål 14-18 har følgende ordlyd:

Spørgsmål 14:

»Hvori består efter ministerens mening den afgørende forskel mellem situationen ved Info den 15. oktober 1975 kl. 0.30 og situationen